

РЎЗНОМА
1930 ЙИЛ
12 МАЙДАН
ЧИҚА
БОШЛАГАН

ЎЗБЕКИСТОН ЖУМХУРИЯТИ ИИВ ҲАЙЪАТИ НАШРИ

№ 18 (2438) ● 1992 ЙИЛ 13 ФЕВРАЛЬ ● ПАИШАНБА

● НАРХИ: ОБУНАЧИГА ЗО ТИИИН, СОТУВДА 40 ТИИИН

ШУ СОНГА ХАВАР

ТЕРГОВ
ДАВОМ
ЭТМОҚДА

Шу йил 7 февраль куни соат 21.30 ларда «Фарғона» меҳмонхонаси ёнида икки маротаба ўқ узилди. Уларнинг бири огоҳлантирувчи ўқ бўлиб, иккинчиси ўғрига тегди.

Уша куни участка инспектори хизмат жойини кўздан кечирди-ю, катта участка нозирдан кечки овқат учун рухсат сўраб, уйига жўнади. Вақти тежаш мақсадида такси ёллади. «Фарғона» меҳмонхонаси ёнидан ўтишаркан, кимнингдир улови фиджикларни ечаётган йигитчаларга кўзи тушди.

— Ие, анавиларни қарнглар! Фиджикларни шишишти-ку. Тўхтатинг!

Хайдовчи ҳам, улов ичидаги йўловчи ҳам баравар ўша ёққа ўғирилиши.

Милиционер тасидан туши солиб, йигитчалар ёнига юргуди. Шоввозлар уни кўрганлари заҳоти қоча бошладилар.

Ходим юқорига огоҳлантирувчи ўқ узди. Улардан бири олиб қочаётган фиджикларни бир чеккага ташладида, ёйнidan пичоқ чиқариб, участка инспекторига қараб отилди. Милиционер ҳаёти учун жиддий хавф туғилди. У қуролни ишга солишига мажбур бўлди. Шахс инцидланча ерга йиқилди.

Ходим ўқ овозига югурб келган меҳмонхона соқчисига йигитчани топширди-ю, ўзи «Тез ёрдам»га юнғироқ қилгани чопди. ИИБни ҳам ҳодисадан огоҳ этди.

Воқеа жойига шаҳар прокуратураси вакиллари ва ИИБ раҳбарлари етиб келишиди.

Яраланган шахс касалхонада жон берди. Марҳумнинг ёнидан чиққан нашага ўхшаш мода текшириш учун юборилди.

Воқеа жойига етиб келган марҳумнинг акаси милиция старшинаси А. Сакизбоевдан уласини отган милиционерни топиб беришини талаб қилиб, уни бўға бошлади. Шу ерда ҳозир бўлган ЖҚБ ходимлари А. Насриддинов ва Д. Корабеевлар уларни ажратиб ёйнишга уриндилар. Жанжалга қаердан дар пайдо бўлган Д. Корабеевнинг уласи ёшилди. Оқибатда Д. Корабеевга марҳумнинг акаси енгил тан жароҳати етказди.

Галва шу билан тугагани ўқ.

Дағи маросимидан сўнг марҳумнинг акаси ва ўртоқлари Д. Корабеевни калташгани маълум бўлди.

Ушбу воқеа шаҳар прокуратураси томонидан атрофлича текширилмоқда.

М. КИМСАНБОЕВ.

Якнида Багдод тумани ички ишлар бўлимида ўзига хос учрашув ташкиллаштирилди. Йигилган икки авлод вакиллари — туман ИИБ ходимлари ва Фарғона вилоятидаги бир гурӯҳ милиция фахрийлари ўзаро дилдан сұхбатлашиб олишиди.

Учрашувни очган бўлим бошлиғи милиция майори А. Саримсоқов меҳмонлар билан танишириб чиққач, сўзни истеъфодаги милиция полковниг, Фарғона вилояти милиция фахрийлари Кенгаши раисининг ўринбосари М. Боракомовга берди.

— Бу йил 65 ёшга кирдим, — деди Мадаминжон ака. — 40 йилдан зиёд ҳалқимиз осойишталиги йўлида хизмат қилдим. Милиция оддий ходимларидан тортиб, вилоят ички ишлар бошқармаси бошлиғи вазифасигача кўтарилидим. Биз босиб ўтган даврнинг ҳам енгил, ҳам оғир тарафлари бўлган. Енгиллари шу эдик, одамлар қонун олдидаги жавобгарликни сезарди. Милициянинг ҳалқ билан ҳамкорлиги яхши эди. Ҳалқ бизга яқиндан ёрдам берарди. Қийинлиги эса битта — тумандаги милициянинг 10 ёки 15 нафар ходими бўларди, холос. Отда юриларди. Телефон ва транспорт йўқ эди. Шундай бўлсада,

содир этилган жиноятни очмагунича тишиб-тиничимас эдик.

Ҳозирги даврнинг енгил тарафи шуки, ходимлар етарли. Бўлим, бўлинмалар сони кўпайган. Транспорт ва алоқа хизмати мавжуд. Қийин тарафи — қонун бўшашиб кетди. Буни енгис эса ўзимизга боғлиқ. Қаердаки, ҳалқ билан ўзаро алоқа, ходимлар ҳамкорлиги мустаҳкам бўлса, ўша ерда иш юришаверади. Ҳар бир ходим ҳар бир маҳалла ва оиласининг шароитини яхши билмоғи зарур.

Милиция ходимининг ўзи қонунини яхши билса, ҳалолу пок бўлса, унга одамлар ишонади, эргашади. Агар у таъмагирлик йўлини тутса, обрўси тўкилади, сўзи ўтмайди. Ходим ўз иш фаолияти даврида келажагига болта уриб кўймаслиги лозим. Нафақага чиқсан ходимлар ўртасида ана шундай одамлар ҳам борлигини унумаслигимиз керак.

Хуллас, ҳаммага баҳо берадиган, тош

ХАЛҚ БИЛАН БИРГА БЎЛАЙЛИК

қўядиган ҳалқ бор, — деди милиция фахрийси сўзининг охирида. — Оқибатни ўйлаб, қонунга амал қилган ҳолда иш юритилса, охири яхши бўлади.

Шундан сўнг сўзга чиқсан милиция фахрийлари Э. Бекбулатов, А. Устаниятов, Э. Охунов, Ф. Хонкелдиевлар милиция ходими қайси тармоқда ишлашидан қатъий назар қонун бузилишининг ҳар қандай кўринишига бефарик қарамаслиги кераклигини таъкидладилар. Ўзаро ҳурматни сақлаш, ҳалқнинг кувончу ташвишларига шерик бўлиш, милицияга мурожаат қилган қишиларнинг ишни охиригача етказиш каби хислатлар милиция ходимларининг ҳалқ меҳрини, ишончини, ҳурматини қозонишига, осойишталикни сақлашига бевосита хизмат қилажигини уқтиридилар. Учрашув қатнашчиларда катта таасусрот қолдириди.

О. ТОЖИЕВ.

Буғунги иётисодий танглик бавъзиларни шу қадар гангитдик, улар «адашиб» бирорларнинг хонадонига кириб қолаётгандар. Кирешгани майлику-я, бироқ у ердан қимматбаҳо буюмларни кўтариб чиқиб кетишадиганига нима дейсиз!

Мана Тошкент шаҳар Киров тумани ИИБ ходимлари ҳам яқинда бир неча «адашган»лар-

ни ушладилар.
СУРАТЛАРДА: Киров тумани ИИБ терговчи милиция капитани Собир Йўлдошев ва тергов бўлинмаси бошлиғи милиция майори Малик Аҳмедовлар кўлга олинган қимматбаҳо буюмларни кўздан кечиришадиги; ашёвий далиллар.

Суратчи Ҳ. ШОДИЕВ.

СУЗ КЕТИДАН
СУЗ КЕЛУР

«АВВАЛО
ТАРБИЯ ЗАРУР»

Шу йилнинг 25 январь кунидаги «Постда» рўзномасини ўқир эканман, Тошкент тумани ИИБ бошлиғи Ҳ. Олимхўжаевнинг мақоласига кўзим тушди.

Менимча, мақола сарлавҳаси ҳам бекиз тарбияга бориб тақалмаган. Афсуслар бўлсинки, ана шу тарбия масаласи бизда чатоқ.

Биз ёшлигимизда чиллак ўйнаган бўлсак, ҳозирги ёшлар сигарета чекиш билан овора.

Балоғат ёшига етмасданоқ жиноятга қўл урганлар учун қонунимиз ўта инсонпарвар. Менимча, аввало тарбияни ва қонунни кучайтириш лозим.

М. ҲАКИМОВ.

УМИДНИ СҮНДИРМАНГ, ОДАМЛАР!

«ИШОНАМАН, УМИДАМ ТИРИК»

«Қаерга бормай, ким билан учрашмай қизимни тирик, дейишади. Ҳатто жаҳонга машҳур Вангага ҳам мурожаат қилдим. «У тирик, Бойсун тарофлардан қидиргин», — деди. Мен ҳам тириклигига ишонаман».

— Менга ёрдам беринг. Етказинг менинг оҳу зоримни ўша ёқларга. Агарда Умидамни тирноқча зорликдан боқиб олган бўлишса, ёши ўзимдан улуғга онам ёки опам, кичикка синглим қатори оёғига бош урай. Иккӣ фарзандимни ҳам Умидамга қўшиб, бир умрлик қондош бўлайлик. Фақат айтинг, қаердасиз? Қаердан Сизларни излайин? Ягона ўтинчим Умидамни багримга босиш, юзлари, соч-

ларига қўлимини теккизаб, беадад ардоқлаш. Қўзларига бир дам термулиб, шунча тортган уқубатларимни унутай. Ахир, онаман, она...

Бу аёл гапирияпти-ю, қўзларимдан шашқатор ёшлар қўйилмоқда. Унинг фарёдига дош беролмайин, дунёи жаҳонга сифмай кетаман. Ахир, бу нолаларни жим туриб эшишиб бўларканми? Табиийки, унинг оҳи-дуни Бойсун тоғларига етиб бормаган. Йўқса, бу харсанглар эриб, сув бўлиб оқмасми? Агарда чиндан ҳам Умидада багрида бўлса, сабо билан мужда юбормасми? Наҳот пурвиқор тоғлар бир аёлни зор қақшатиб қўйарди? Ҳаҳ, дунё-я!

(Давоми З-бетда)

